

DOI 10.31558/2519-2949.2024.1.21

УДК 327:502/504

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-2229-0419>

Дубель М. В., Донецький національний університет імені Василя Стуса

ВПЛИВ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ НА ДОСЯГНЕННЯ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ АСПЕКТІВ ГЛОБАЛЬНОГО СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Стаття присвячена визначенню особливостей впливу діджиталізації на досягнення суспільно-політичних аспектів глобального сталого розвитку.

У статті розглядається розвиток теорії сталого розвитку від її генези у 1970-их роках попереднього століття до визначених у 2015 році сімнадцяти цілей сталого розвитку. Серед цілей, яким приділяється найбільша увага у дослідженні, можна назвати «Подолання бідності в усіх її проявах», «Забезпечення здорового образу життя», «Якісна освіта», «Гендерна рівність», «Скорочення нерівності», «Сталий розвиток міст та громад», «Мир, справедливість та сильні інститути», «Партнерство заради сталого розвитку».

Визначено, що перетворення концепції сталого розвитку в головну парадигму розвитку сучасного суспільства відбувалося в умовах поступового розвитку діджиталізації. У свою чергу, розвиток діджиталізації певним чином впливає на досягнення цілей сталого розвитку. Діджиталізація в цих умовах набула міцного фундаменту для свого розвитку. Пропозиція цифрового контенту передбачає вирішення цілей сталого розвитку та задоволення користувачів в інтелектуальному продукті, що формує новий світогляд, заснований на принципах розумного споживання, певних обмежень, пошуку шляху гармонізації взаємостосунків між суспільством та навколишнім природним середовищем.

Вплив діджиталізації на досягнення цілей сталого розвитку повинен проявлятися у зміні світогляду населення найменш розвинених країн світу. Цей вплив повинен відбуватися у різних напрямках. Перш за все, необхідно вирішити проблему зростання освітнього рівня розвитку населення країн, що розвиваються. Зв'язок між зростанням чисельності населення та рівнем освіти прямий. Вищому рівню освіти відповідає нижчий коефіцієнт народжуваності. Отже, освіта допоможе населенню країн, що розвиваються, змінити пріоритети свого життя та більш розважливо ставитися до процесу створення сім'ї та продовження роду.

Ключові слова: діджиталізація, сталий розвиток, Цілі сталого розвитку, інформаційна технологія, глобалізація

Постановка проблеми. Перетворення концепції сталого розвитку в головну парадигму розвитку суспільства в майбутньому стало однією з найпомітніших подій останніх десятиліть. Поява концепції сталого розвитку була обумовлена низкою причин, серед яких не останнє місце займає процес споживання товарів та послуг. Споживацька система розбудови суспільства розвинених країн того часу була спрямована на споживання якомога більшого обсягу товарів та послуг. Головним лозунгом у розвинених країнах того часу стало «Споживай більше». Навіть у соціалістичних країнах другої половини ХХ століття зростання споживання товарів довгострокового призначення сприймалося як одна з ознак економічного зростання та підвищення якості життя населення.

Одним з показників розвитку країни чи регіону було зростання показників використання виробничих ресурсів. Випереджальні темпи зростання виробництва засобів виробництва призвели до появи підприємств-гігантів у найбільш розвинених країнах світу. Використання матеріальних ресурсів світовою економічною системою у другій половині ХХ століття досягло таких темпів, що стало питанням можливості планети в майбутньому задовольнити потреби суспільства у мінеральних ресурсах, водних ресурсах, продовольстві, навіть в атмосферному повітрі. Зростання ціни ресурсів у зв'язку зі скороченням їх запасів призвело до зростання вартості виробництва товарів. Тому проблема оптимізації виробничих процесів стала одним з головних питань розвитку науки і технології другої половини ХХ століття.

Вплив діджиталізації на досягнення Цілей сталого розвитку проявляється у різних напрямках. Діджиталізація може сприяти вирішенню такої цілі сталого розвитку, як подолання бідності через комплексний характер впливу. Розвиток мережі розповсюдження інформації обов'язково призведе до підвищення рівня освіти та культури населення найбідніших країн. Підвищення рівня освіти призведе до зростання доходів населення, зробить ринки найбідніших країн більш цікавими для інвесторів, сприятиме підвищенню кваліфікації робочої сили в країнах, що розвиваються.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження сталого розвитку розпочалися з діячів «Римського кругу» серед яких слід відзначити Дж. Форестера, Д. Медоуза, Е. Пестеля, М. Месаровича та інших вчених, що переймалися долею нашої планети у 70-их роках попереднього століття. З часом проблематика поширювалася і стала охоплювати все більш широкі кола дослідників. Серед вітчизняних вчених-сучасників можна відзначити О. Яценко, Ю. Завадську, О. Христенко, Т. Мусієць, О. Аксьонову, О. Іващенко, Н. Резнікову. Проте, вплив інноваційного процесу діджиталізації досі можна вважати достатньо актуальним через мінливість новітніх технологій.

Мета статті – визначити особливості впливу діджиталізації на досягнення політичних аспектів глобального сталого розвитку.

Вклад основного матеріалу. Значний вплив на появу концепції сталого розвитку мали роботи «Римського Клубу» [1]. Використання обчислювальної техніки для побудови моделей розвитку виробництва в умовах обмежених природних ресурсів та зростання чисельності населення дали приголомшливі результати. Головним досягненням фахівців Римського Клубу стало привертання уваги світового співтовариства до проблеми вичерпання ресурсів за умови їх екологічно ненормованого споживання. Вперше світове суспільство зіткнулося з розрахунками кінця світу через вичерпання ресурсів. Відповідна реакція світової економічної системи у вигляді енергетичної кризи 70-х років XX століття певним чином поставила крапку на подальшому ненормованому споживанні ресурсів та розвитку техногенного способу суспільного виробництва.

Протягом наступних років відбувалася значна кількість досліджень з метою вдосконалення моделі розвитку світового господарства в умовах обмежених ресурсів. Будувалися нові прогнози. Змінювалася кількість років, на котрі буде доступним той або інший ресурс. Таких таблиць з розрахунками ступеня забезпечення світового суспільства різноманітними корисними копалинами існує безліч, з кожним роком з'являються нові. Але головна ідея засновників Римського Клубу донині жива. Ресурси обмежені, а потреби - ні. Зростання чисельності населення тільки скорочують термін, на який вистачить природних ресурсів. Зростає не тільки кількість населення. Відбуваються процеси зростання попиту на товари та послуги. Тому, згідно з розрахунками динаміки світового розвитку фахівцями Римського Клубу, одним з головних завдань світового співтовариства у майбутньому є контроль чисельності населення світу [2].

Незважаючи на величезний вклад в розробку концепції сталого розвитку, роботи Римського Клубу лише позначили проблему, але не показали шляхів її вирішення. Головним досягненням роботи організації можна вважати розуміння світовим співтовариством терміну «обмеження». Ці обмеження набули конкретних форм в усіх сферах суспільного життя. Розвиток системи раціонального природокористування став нормою будь-якого цивілізованого суспільства.

На відміну від «Римського Клубу», Міжнародний комітет з навколишнього середовища та розвитку запропонував не тільки одне з найбільш розповсюджених визначень сталого розвитку, але й запропонував конкретні кроки з його досягнення. За визначенням цієї організації у роботі «Наше спільне майбутнє», сталий розвиток – це такий тип соціально-економічного розвитку, який дозволяє задовольнити потреби існуючого покоління без загрози для майбутніх поколінь у задоволенні своїх інтересів. Таким чином, головним виступає пріоритет рівності поколінь.

Головними умовами сталого розвитку виступають наступні:

- 1) пріоритетність якісних показників перед кількісними;
- 2) збереження культурного та біологічного різноманіття;
- 3) узгодження природокористування з особливостями еволюції екосистем.

Виокремлюються шість головних аспектів сталого розвитку: економічний, соціальний, політико-правовий, міжнародний, екологічний, інформаційний. Дуже примітивно вважати, що сталий розвиток – це тільки охорона природи. Насамперед, сталий розвиток передбачає зміну світогляду суспільства на засади свого існування, у тому числі на взаємини з навколишнім середовищем та взаємини між людьми.

Цілі сталого розвитку були сформовані у ході роботи Генеральної Асамблеї ООН, що відбувалася у Нью-Йорку у вересні 2015 року. Результатом роботи Саміту ООН зі сталого розвитку стало прийняття Підсумкового документу під назвою «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року». У Підсумковому документі виокремлено 17 Цілей сталого розвитку та 169 завдань [3].

Цілі сталого розвитку:

1. Подолання бідності в усіх її проявах.
2. Подолання голоду, забезпечення сталого розвитку сільського господарства, забезпечення продовольчої безпеки.
3. Забезпечення здорового образу життя.
4. Якісна освіта.
5. Гендерна рівність.
6. Чиста вода та належні санітарні умови.
7. Доступна та чиста енергія.
8. Гідна праця та економічне зростання.
9. Промисловість, інновації та інфраструктура.
10. Скорочення нерівності.
11. Сталий розвиток міст та громад.
12. Відповідальне споживання та виробництво.
13. Пом'якшення наслідків зміни клімату.
14. Збереження морських ресурсів.
15. Захист та відновлення екосистем суші.
16. Мир, справедливість та сильні інститути.
17. Партнерство заради сталого розвитку.

Хоча всі цілі слід розглядати комплексно, шляхом міждисциплінарного підходу, проте основний акцент у дослідженні приділимо дослідженню тих, що мають більш виражений суспільно-політичний характер.

У якості прикладу впливу діджиталізації на суспільство може бути будь-яка країна з числа нових індустріальних. Розвиток виробництва та застосування інформаційно-комунікаційних технологій призвів до підвищення доходів населення, підвищення якості життя, що, в свою чергу, призвело до ще більш стрімкого зростання темпів технологій діджиталізації. Виникає свого роду замкнене коло – інформація породжує знання. Знання перетворюється в кваліфікацію, яка збільшує дохід. Все більша частка доходу йде на задоволення інтелектуальних потреб, що призводить до зростання якості життя. Задля підтримки високої якості життя суспільство потребує ще більше інформації. Таким чином виникає потреба у нових знаннях.

Якісна освіта передбачає можливість отримати освітні послуги протягом усього життя. В даному сенсі вплив діджиталізації на досягнення Цілей сталого розвитку полягає у наданні можливості отримання якомога простішого доступу до потрібної інформації. Дистанційні форми навчання здобувають все більше розповсюдження та визнання у світі. Діджиталізація пропонує все більш різноманітний вибір освітніх послуг. Кількість вебінарів за останні роки зростала.

Однією з переваг надання освітніх послуг за допомогою діджиталізації є врахування гендерної рівності та розширення прав жінок щодо отримання освіти. Взагалі, вплив діджиталізації на досягнення такої цілі сталого розвитку, як гендерна рівність, має вирішальне значення. У світі, де всі сфери життя пронизані потоками інформації, діджиталізація торкнулася всіх сторін життя, статева ознака не може грати вирішального значення.

Гідна праця та економічне зростання – наступна ціль сталого розвитку. Перехід до постіндустріальної стадії соціально-економічного розвитку зробив інформацію головним фактором виробництва. Економічне зростання у сучасному розумінні не повинно асоціюватися зі збільшенням кількісних показників. Вплив діджиталізації на досягнення Цілей сталого розвитку відбувається через деіндустріалізацію світового господарства. Формування потреби у задоволенні інтелектуальних потреб, забезпечення якості життя, сприятливого навколишнього середовища замість придбання додаткових матеріальних благ призвели до скорочення матеріального виробництва у найбільш розвинених країнах. Ця ідеологія за допомогою діджиталізації та інформаційно-комунікаційних технологій має все більше розповсюдження у всьому світі.

Економічно розвинені країни вже наприкінці ХХ століття перейшли до стадії постіндустріального розвитку. Головною ознакою постіндустріальної стадії соціально-економічного розвитку є пріоритет якісних показників рівня життя над кількісними. Крім того, у постіндустріальному суспільстві змінюється роль людини, котра стає не лише фактором виробництва, а головною метою існування суспільства. Забезпечення високої якості життя стає головною метою існування постіндустріального суспільства. А це неможливо без забезпечення гідних умов існування, задовільного навколишнього середовища, задоволення базових потреб та потреб у розвитку. Саме на останньому потрібно зупинитися, оскільки постіндустріальне суспільство – це суспільство індивідуумів, кожен з яких має можливість максимально розкрити свій потенціал. Відомо, що задоволення потреби у саморозвитку є вершиною піраміди потреб [4].

Звісно, розкриття індивідуальності відбувається через саморозвиток. Діджиталізація частково приймає участь у цьому процесі через запропонування клієнту можливості всебічного розвитку.

Крім того, діджиталізація значною мірою впливає на досягнення Цілей сталого розвитку через пропаганду переваг образу життя у постіндустріальних країнах. Ця інформація сприймається в розвинених країнах як певний виклик. Особливо ефективно в сенсі пропаганди образу життя у постіндустріальному суспільстві діджиталізація працює серед молоді. Це й не дивно, адже саме молоде покоління є найбільшими користувачами Інтернет мережі. З цієї точки зору, важливим драйвером підвищення ролі діджиталізації у процесі досягнення Цілей сталого розвитку є поширення можливостей мережі Інтернет.

Дев'ять цілей сталого розвитку пов'язана з розвитком виробництва, розбудовою інфраструктури та запровадженням інновацій. Результатами техногенного типу розвитку стало значне скорочення запасів мінеральних ресурсів, забруднення навколишнього природного середовища відходами промислових підприємств, забруднення поверхневих та ґрунтових вод – джерел водопостачання населення, промисловості, сільського господарства. Накопичення відходів діяльності промислових гігантів можна порівняти з результатами діяльності геологічних процесів. Знищення лісових масивів набуло катастрофічних темпів. Все більше видів живих істот втратили природні ареали існування та були поставлені на грань знищення. В найбільш заселених територіях планети природні екосистеми частково були знищені та змінені на природно-антропогенні.

Вплив діджиталізації на поведінку користувачів частково проявився через формування відповідного ставлення до стану навколишнього середовища. Інформація про вплив суспільства на зміну навколишнього середовища розповсюджувалась завдяки засобам масової інформації та інформаційно-комунікаційних технологій. Небайдужі члени суспільства створювали громадські організації з охорони природи, прав споживачів, захисту свободи тощо. Значною мірою цьому сприяв розвиток техніки та технологій. Процес діджиталізації в умовах глобалізації світової економічної системи вивів на новий рівень можливість людини сприймати інформацію та її розповсюджувати. Згодом з'явився термін «інформаційне суспільство». Головним фактором виробництва стає інформація. Дослідження темпів зростання капіталізації підприємств у різних галузях господарства доводить справедливність висловлювання «Хто володіє інформацією, той володіє світом».

У взаємозв'язку процесів глобалізації світової економіки та діджиталізації усіх сфер життя виникає образ суспільства майбутнього. Однією з ознак суспільства майбутнього є вирівнювання рівню соціально-економічного розвитку між країнами та регіонами, що виступає наступною ціллю сталого розвитку. Проблема нерівності є однією з найгостріших та суперечливих у сучасному світі. Перш за все, потрібно зупинитися на аналізі причин нерівності. Наявність корисних копалин або значної чисельності робочої сили, сприятливі кліматичні умови та інші чинники економічного зростання вже давно не грають вирішальну роль у формуванні економічного потенціалу сучасної територіальної соціально-економічної системи. Головним фактором розвитку стає інформація та спроможність використовувати її задля процвітання суспільства. Мабуть, в цьому є загроза для країн, що розвиваються. Перш за все, найменш розвиненим країнам потрібно навчитися вдало користуватися інформацією, технологіями, що їм можуть бути запропоновані, досвідом розвинених країн.

Вплив діджиталізації на процес вирівнювання соціально-економічного розвитку між країнами та регіонами, як цілі сталого розвитку, має полягати в наданні інформації щодо необхідних кроків на шляху подолання проблем розвитку, досягнення соціальної справедливості, рівності та процвітання. Досвід найбільш розвинених країн світу формує певну модель побудови суспільства, котру можна використовувати країнам, що розвиваються. Безперечно, потрібно враховувати

регіональні, національні, культурні та інші особливості розвитку окремих територіальних соціально-економічних систем різного рівню.

Саме цей підхід дозволить досягти наступної цілі сталого розвитку – сталого розвитку міст та громад. Суспільство все далі відокремлюється від природнього середовища. З'явилися нові типи ландшафтів. Місце природних екосистем займають промислові, селитебні, агропромислові ландшафти. Існування у новому середовищі висувало нові потреби, що були обумовлені намаганням людини задовольняти свої потреби. Найбільші міста стали центрами розвитку науки, культури, мистецтва. З'явилася нова концепція розвитку і розміщення продуктивних сил – «полюси зростання». Великі міста пов'язані між собою певними висями розвитку. Саме великі міста стали виконувати цю функцію точок зростання, звідки розповсюдженню інформації, товарів, послуг [5].

Безперечно, діджиталізація найбільш поширена саме у великих містах, оскільки для цього сформувалися найбільш придатні умови: значна чисельність населення, розвинена інфраструктура, зокрема, мережа Інтернет, високий рівень доходу населення, наявність вільного часу у мешканців, значна соціальна активність населення, потреба у розвитку тощо.

Розвиток місцевого самоврядування також є ціллю сталого розвитку. Перш за все, це пов'язано зі специфікою побудови місцевих органів влади. Людині притаманно дбайливе відношення до свого оточення. На цій закономірності відбуваються принципи місцевого самоврядування. Врахування потреб членів громад виступає головним критерієм роботи та управління місцевими органами влади [6].

Наступною ціллю сталого розвитку є відповідальне споживання та виробництво. Це дуже важлива складова концепції сталого розвитку, яка базується на принципі пріоритетності якісних показників над кількісними. Вплив діджиталізації на досягнення цієї цілі сталого розвитку повинен відбуватися через формування відповідного ставлення до потреб у суспільстві. Споживачі повинні розуміти негативні наслідки техногенного способу виробництва та надмірного споживання благ. Розумне споживання повинно забезпечити задоволення потреб без зайвого навантаження на навколишнє середовище. Замість лозунгу «споживайте більше» повинно бути гасло «споживайте розумно».

Мешканці розвинених країн у найбільшій мірі наблизилися до сприйняття цього принципу споживання. Замість споживання надмірної кількості матеріальних благ вони віддають перевагу задоволенню інтелектуальному. Звідси найбільші темпи розвитку діджиталізації. Тобто, існує зворотній зв'язок. Діджиталізація формує уявлення про сталий розвиток та пріоритетність якісних показників над кількісними, таким чином сприяє сталому розвитку, а запровадження принципів сталого розвитку призводить до зростання обсягів показників діджиталізації.

Відповідно до зміни поведінки споживачів змінюється і структура виробництва. Замість виробництва матеріальних благ зростає частка виробництва інтелектуального продукту. І в цьому також проявляється вплив діджиталізації на досягнення цілей сталого розвитку.

Наступна ціль сталого розвитку пов'язана з розбудовою відкритого та мирного суспільства, заснованого на пануванні сильних інститутів та широкому доступі населення до усіх гілок влади. Доступність влади є ознакою демократії. Тому не дивно, що розвиток діджиталізації буде мати самий позитивний наслідок на досягнення цієї цілі сталого розвитку. Створення цифрового контенту та його розповсюдження не має кордонів та має демократичне спрямування.

Наступною ціллю сталого розвитку є партнерство заради сталого розвитку. Глобалізація світової економічної системи та розвиток науки і технологій зробили сучасний світ дуже залежною системою. Розуміння взаємної залежності та єдиної подальшої долі у глобальному сенсі існування робить майбутнє усіх країн спільним. Концепція сталого розвитку базується на обов'язковості мирного співіснування країн з різними типами укладу, різним рівнем соціально-економічного розвитку та різними системами влади. Партнерство заради миру та майбутнього є головним гаслом сталого розвитку. Діджиталізація в сучасному глобальному світі призвела до уніфікації багатьох аспектів життєдіяльності. Стираються відмінності у поглядах більшості країн та регіонів світу на головні питання подальшого розвитку. Багато в чому, це обумовлено впливом діджиталізації, яка не знає кордонів та надає усім рівні можливості. Цифровий контент, інформація, послуги однакові для усіх користувачів в усьому світі. Отже, діджиталізація сприяє розвитку демократії та партнерству в усьому світі [7].

Висновки. Таким чином, перетворення концепції сталого розвитку в головну парадигму розвитку сучасного суспільства відбувалося в умовах поступового розвитку діджиталізації. У свою чергу, розвиток діджиталізації певним чином впливають на досягнення цілей сталого розвитку.

Діджиталізація в цих умовах набула міцного фундаменту для свого розвитку. Пропозиція цифрового контенту передбачає вирішення цілей сталого розвитку та задоволення користувачів в інтелектуальному продукті, що формує новий світогляд, заснований на принципах розумного споживання, певних обмежень, пошуку шляху гармонізації взаємостосунків між суспільством та навколишнім природним середовищем.

Вплив діджиталізації на досягнення цілей сталого розвитку повинен проявлятися у зміні світогляду населення найменш розвинених країн світу. Цей вплив повинен відбуватися у різних напрямках. Перш за все, необхідно вирішити проблему зростання освітнього рівня розвитку населення країн, що розвиваються. Зв'язок між зростанням чисельності населення та рівнем освіти прямий. Вищому рівню освіти відповідає нижчий коефіцієнт народжуваності. Отже, освіта допоможе населенню країн, що розвиваються, змінити пріоритети свого життя та більш розважливо ставитися до процесу створення сім'ї та продовження роду.

Бібліографічний список:

1. Meadows, D.H.; Meadows, D.L.; Randers, J.; Behrens, W.W. *The Limits to Growth: A Report for the Club of Rome's Project on the Predicament of Mankind*; Universe Books: New York, NY, USA, 1972.
2. Forrester, J.W. *World Dynamics*; Wright-Allen Press: Cambridge, MA, USA, 1971.
3. What are the Sustainable Development Goals? URL: <https://www.undp.org/ukraine/sustainable-development-goals>.
4. Maslow A. H. *Motivation and Personality*. N. Y.: Harpaer and Row, 1954
5. Yatsenko O., Zavadska Yu., Khrystenko O., Musiiets T., Aksyonova O. Innovative transformations of the agricultural complex in the context of global challenges of sustainable development. *Financial and credit activity problems of theory and practice*. 2021. Т. 5. №. 40. 216-224.
6. Lasuén J. R. Urbanisation and development—the temporal interaction between geographical and sectoral clusters. *Urban studies*. 1973. Т. 10. №. 2. P. 163-188..
7. Дубель М. В. *Трансформація бізнес-процесу дистрибуції під впливом глобальної діджиталізації*: дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії з галузі знань 29 «Міжнародні відносини» за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини». Донецький національний університет імені Василя Стуса. Вінниця, 2022. 250 с

References:

1. Meadows, D.H.; Meadows, D.L.; Randers, J.; Behrens, W.W. (1972) *The Limits to Growth: A Report for the Club of Rome's Project on the Predicament of Mankind*; Universe Books: New York, NY, USA.
2. Forrester, J.W. (1971) *World Dynamics*; Wright-Allen Press: Cambridge, MA, USA.
3. What are the Sustainable Development Goals? URL: <https://www.undp.org/ukraine/sustainable-development-goals>.
4. Maslow A. H.(1954) *Motivation and Personality*. N. Y.: Harpaer and Row/
5. Yatsenko O., Zavadska Yu., Khrystenko O., Musiiets T., Aksyonova O. (2021) Innovative transformations of the agricultural complex in the context of global challenges of sustainable development. *Financial and credit activity problems of theory and practice*. 5(40), 216-224
6. Lasuén J. R. (1973) Urbanisation and development—the temporal interaction between geographical and sectoral clusters. *Urban studies*. 10(2), 163-188..
7. Dubel, M.V. (2022) *Transformatsiya biznes-protsesu dystributsiyi pid vplyvom hlobal'noyi didzhytalizatsiyi* [Transformation of the distribution business process under the influence of global digitalization]: Thesis for a PhD Degree by Field of study 29 "International Relations" by Program Subject Area 292 "International Economic Relations". Vasyly' Stus Donetsk National University. Vinnytsia, 250 p.

Dubel M. V. Impact of digitalization on achieving socio-political aspects of global sustainable development

The article is devoted to determining the features of the impact of digitalization on the achievement of socio-political aspects of global sustainable development.

The article examines the development of the theory of sustainable development from its genesis in the 1970s of the previous century to the seventeen goals of sustainable development defined in 2015. Among the goals that are given the most attention in the study, we can name "Overcoming poverty in all its manifestations", "Ensuring a healthy lifestyle", "Quality education", "Gender equality", "Reducing inequality", "Sustainable development of cities and communities", "Peace, justice and strong institutions", "Partnership for sustainable development".

It was determined that the transformation of the concept of sustainable development into the main paradigm of the development of modern society took place in the conditions of the gradual development

of digitalization. In turn, the development of digitalization in a certain way affects the achievement of the goals of sustainable development. Digitalization in these conditions has acquired a solid foundation for its development. The offer of digital content involves solving the goals of sustainable development and user satisfaction in an intelligent product that forms a new worldview based on the principles of smart consumption, certain limitations, and finding a way to harmonize the relationship between society and the surrounding natural environment.

The impact of digitalization on achieving the goals of sustainable development should be manifested in a change in the worldview of the population of the least developed countries of the world. This influence should occur in different directions. First of all, it is necessary to solve the problem of increasing the educational level of the population of developing countries. The relationship between population growth and the level of education is direct. A higher level of education corresponds to a lower birth rate. Therefore, education will help the population of developing countries to change their life priorities and be more careful about the process of creating a family and procreation.

Keywords: *digitalization, sustainable development, Sustainable Development Goals, information technology, globalization*